

פרשת תרומה

"וידבר ד' אל משה לאמור, דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה - ... (שמות פרק כ"ה, פסוקים א-ב)"
 בפרשתנו מסופר על המגבית הראשונה בתולדות עם ישראל. מגבית זו נערכה זמן קצר אחרי מעמד הר סיני.
 המגבית התנהלה במרץ ובני ישראל תרמו לה מכל הלב: " זהב, כסף ונחושת ותכלת וארגמן ותולעת שני וש
 ועזים ועורות אלים מאודמים ... ועצי שיטים, שמן למאור, בשמים ... אבני שהם" (שמות כ"ה, ג-ז).
 המטרה היתה מאוד נעלה: " ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (שמות כ"ה, ח').
 אלוקים ביקש, כביכול לשכון בין בני אדם בבית משלו. בית שבו יעמדו שולחן, ארון, מנורה, מזבחות ושאר
 פריטים המוזכרים בפרשת השבוע.

מדוע כתוב "ויקחו לי תרומה"? היה צריך להיות כתוב "ויתנו לי תרומה" הרי תרומה נותנים ולא לוקחים?
 כאשר המלך בא לבקר אדם מן השורה, הרי זה מוסיף לאותו אדם שזכה להיות קרוב למלך. כאשר אדם נותן
 הוא מתקרב יותר לקב"ה ולכן כתוב לשון לקיחה- "ויקחו לי" כיוון שהנתינה מוסיפה לנותן את קרבת המלך.
מדוע כתוב "ויקחו לי" תרומה? האם הקב"ה צריך את התרומות שלנו?

1. אחרי שבפרשת יתרו הקב"ה נתן לנו את התורה ובפרשת משפטים נתן לו את משפטיו, בפרשתנו מבקש
 הקב"ה כביכול שניקח גם אותו שנאמר "ויקחו לי תרומה" כלומר ויקחו לי = ויקחו אותי. משל למלך שהיתה
 לו בת יחידה, בא אחד מן המלכים ונטלה. ביקש לחזור לארצו יחד עם בת המלך. אמר לו המלך בתי שנתתי לך
 יחידה היא. לפרוש ממנה איני יכול, לומר לך אל תיקחנה איני יכול לפי שהיא אשתך, אלא זו טובה עשה לי
 שכל מקום שאתה הולך קיטון אחד עשה לי שאדור אצלכם שאיני יכול להניח את בתי. כך אמר הקב"ה
 לישראל נתתי לכם את התורה לפרוש ממנה איני יכול, לומר לכם אל תטלוה איני יכול, אלא בכל מקום שאתם
 הולכים בית אחד עשו לי שאדור בתוכו שנאמר ועשו לי מקדש (מדרש שמות רבה).
 2. ככל שנותנים למישהו משהו ומשקיעים בו, נקשרים אליו יותר ואוהבים אותו. הקב"ה רצה שנתקשר אליו
 באהבה עם הלב ולא רק באופן חיצוני ולכן ציוה "ויקחו לי תרומה" לא בגלל שהקב"ה צריך את התרומות שלנו
 אלא כדי שניקשר אליו יותר.

האם אלוקים שהינו אינסופי שאינו נתפס כלל במושגי המרחב והזמן, צריך לבקש מהאדם לשכון בבית משלו?
האם יש בכלל בית שמסוגל להכיל את האינסוף? הרי "מלא כל הארץ כבודו"? האם המושג אלוקים לא מנוגד
לרעיון המשכן הארצי המצומצם? אכן הסתירה קיימת אולם דוקא בני ישראל כפי שמתברר דרשו את הקמתו.
 מופיע במדרש אגדה שעם ישראל פנה לד' וטען: "מלכי גויים יש להם אוהל, ושולחן ומנורה ומקטר קטורת...
 ולך מלכנו לא יהיו טכסי מלוכה? אמר להם: בני, אתם בשר ודם צריכים לזה, אני איני צריך".
 תשובתו של ד' ברורה: "אני איני צריך" – מי שמבקשני ימצא אותי בליבו. אולם, בני-ישראל עמדו על דרישתם
 ולכן אמר להם ד' "עשו מה שאתם חפצים, אך אם כבר, עשו זאת כפי שאני מצווה אתכם".
 זו הסיבה שכתוב "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" – מדוע כתוב "ושכנתי בתוכם"? היה צריך לכתוב " ושכנתי
 בתוכו"? – כלומר בתוך המקדש? אלא כמו שאמרנו שאין בית שיכול להכיל את האלוקים, שמסופר עליו
 שהשמים כסאו והארץ הדום רגליו" (ישעיהו כג'). העניין הוא שד' ישכון בתוך "בני-ישראל", בליבם, בכל
 מקום שהם, אם ילכו בחוקותיו ויחפצו בקרבתו. אלוקים לא זקוק למשכן, האדם שמטבעו קשה לו להתמודד
 עם דברים מופשטים ולכן נוטה להיות מוחשי, הוא זה שדורש משכן. אלוקים הסכים לדרישת בני ישראל
 וציווה על הקמת משכן שבאמצעותו יהיה לבני ישראל קל יותר להתקשר אל האלוקים האינסופי שמעבר
 לחושים.

מדוע סיפור הקמת המשכן וכליו כל כך מפורט? מה זה בא ללמד? כיצד זה קשור אלינו?
 סיפור הקמת המשכן וכליו כל כך מפורט כיוון שכל אחד מכלי המשכן סימל מסר מסוים שהבהיר למתבונן בו
 את ייעודו, וחיזק את הקשר בינו לבין בורא העולם השוכן במשכן, נסביר במספר דוגמאות:

המנורה:

"ועשית מנורת זהב טהור, מקשה תיעשה המנורה ירכה וקנה, גביעה, כפתוריה ופרחיה ממנה יהיו. ושישה קנים יוצאים מצידיה שלושה קני מנורה מצדה האחד ושלושה קני המנורה מצדה השני ... ועשית את נרותיה שבעה והעלה את נרותיה והאיר על עבר פניה". (שמות כ"ה, ל"א-ל"ז).

מה מטרת המנורה? מדוע המנורה הייתה עשויה כולה מזהב טהור? מדוע החובה לעשות את המנורה מגוש זהב אחד? מה מסמלים 6 הקנים היוצאים מהקנה המרכזי? מדוע כל הקנים מופנים לקנה המרכזי? מה זה מסמל? איזה מסר/רעיון סמלה המנורה?

תכלית המנורה: להעלות אור בנרותיה. האור מסמל את החכמה ואת יכולת ההבחנה. חומר המנורה: המנורה היא הכלי היחיד מכלי המשכן העשוי כולו זהב. הזהב, "המתכת האצילה", מסמלת את היסוד הקבוע, שאינו מושפע מתנאי הסביבה, אינו מעלה חלודה עובש וכד' ואינו משתנה. צורת המנורה: הסתעפות 6 הקנים היוצאים מקנה מרכזי – מזכירים את צורת האילן "הפורח משורשו כלפי מעלה" (רש"י הירש). כמו כן המנורה עשויה מיקשה אחת – כלומר מגוש זהב אחד. לקנים אין בסיס קיום עצמאי כולם מסתעפים מהקנה המרכזי ששלחבתו האירה כלפי מעלה ו-6 השלהבות הפנו אורם אל מרכז זה. כלומר הקנה המרכזי הוא גם נקודת המוצא של שאר הקנים וגם הנקודה שכל הקנים שואפים אליה. בני ישראל שהתבוננו במנורה קלטו את המסר שהעבירה. הקנה המרכזי סימל את אור התורה שהינו המקור הערכי שאינו משתנה לעולם (זהב) של כל הפעילות האנושית. 6 הקנים המסתעפים מהקנה המרכזי מסמלים חכמות נוספות (רפואה, פילוסופיה, אומנות, מדעים, טכנולוגיה ועוד) שאין להם קיום עצמאי וכולן "צמחו" משורש אחד- "אור התורה".

כל החוכמות שנובעות מהקנה המרכזי יכולות להתקיים מיתוך ברכה רק אם הן ישאפו לתכלית ערכית מוסרית (שלחבות שהאירו לעבר השלהבת המרכזית העולה למעלה). קידמה טכנולוגית הפועלת במנותק מערכי מוסר יסודיים, יכולה לייצר מפלצות (פיתוח אמצעי לחימה, הנדסה גנטית וכו'). לכן תמיד חייבים לשאוף לתכלית ערכית מוסרית(הקנה האמצעי).

העובדה שהמנורה הייתה עשויה מקשה אחת (עשויה מגוש זהב 1), באה להעביר את מסר האחדות בעם. כדי שהמנורה תדלוק יפה צריך שתהיה עשויה מגוש זהב 1, כך גם כדי שהתורה תתקיים בעם, העם צריך להיות מאוחד. (דיברנו על כך בפרשה הקודמת שהתורה נתנה לעם ישראל ברגע השיא של האחדות: "ויחן ישראל"- ויחן = כאיש אחד, בלב אחד).

הפרחים מסמלים את הפריחה ואת הצמיחה בעולם המעשה. המסר הוא לקחת את האור האלוקי וליישם אותו בעולם העשייה.

הארון:

"ועשו ארון עצי שלום אמתיים וחצי אורכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו" (שמות כ"ה, י')

ממה עשוי היה הארון? מה היה בו? היכן הונח? מדוע רק בארון כתוב שכולם יעשו אותו ("ועשו") בעוד שבכל כלי המשכן כתוב בלשון יחיד "ועשית"? מדוע כל מידות הארון שבורות? מה המסר/ הרעיון שמסמל הארון? הארון היה עשוי עצי שיטים ובו הונחו שני לוחות הברית שעליהם חרותים עשרת הדיברות. מתחת לאבנים אלו הונחו שברי הלוחות הראשונים שניפץ משה כשירד מההר וראה את העגל שיצרו בני ישראל בהעדרו. גם ספר תורה מגולל הונח בארון ליד הלוחות. הארון הונח במשכן בביתן שנקרא "קודש הקודשים" ורק הכהן הגדול נכנס לביתן זה פעם בשנה ביום כיפור. כניסתו לקודש בישרה את רגע הסליחה והכפרה ואת ההתקרבות והקשר המחודשים בין אלוקים לעמו.

חז"ל מלמדים אותנו שבכל כלי המשכן הציווי הנו בלשון יחיד ורק בארון הציווי הנו בלשון רבים כדי שיבואו הכל ויעסקו בארון, כדי שיזכו כולם לתורה (מדרש רבה שמות ל"ד, ב'). כשמדובר בתורה שהינה המהות הפנימית של עם ישראל שמעניקה לעם את אופיו – המסר הוא אין מעמדות, כולם שווים. לכן גם אין יחיד או חברה מסוימת שיכולים לקיים את כל התורה כולה. יש מצוות שרק הנשים יכולות לקיימן ואחרות שרק כהנים יכולים לקיימן וכו' – התורה אינו תורתו של היחיד אלא של האומה.

נתון נוסף שנשים לב בארון שבתוכו התורה הוא שכל המידות שלו שבורות "אמתיים וחצי ... אמה וחצי",
ללמדך שהתורה יכולה להתקיים רק במי שליבו אינו מלא גאווה. רק מי שיודע קצת "להישבר" ולהתכופף בפני
התורה ולהרגיש שחסר בידיעותיו (כמו מידות הארון שחסרות ואינן שלימות) יזכה לעלות במעלות התורה.
הארון היה מצופה מבית ומחוץ בזהב. יצרו ארון עץ שבתוכו תיבת זהב קטנה ומבחוץ תיבת זהב גדולה יותר כך
היה מצופה מבפנים ומבחוץ בזהב. **מדוע הארון עשוי בצורה זו הרי את ארון העץ כלל לא רואים ?**
ידוע הפתגם אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בתוכו. אפי' אם מבחוץ נראים כמו זהב – הפנימית הוא הדבר
החשוב. העץ מסמל את התורה שנאמר עליה "עץ חיים היא למחזיקים בה" – וזה הדבר החשוב.
הארון אם כן מלמד את בני ישראל את יסוד האחדות, את גורלנו המשותף כעם אחד, ואת התלות שלנו אחד
בשני. כמו-כן הארון מלמד אותנו את החשיבות של הפנימיות שצריכה להיות "עץ חיים" ואת מידת הענווה
שכל אחד לא יזיק לו קצת לאמץ.

"משנכנס אדר מרבין בשמחה" – מה הקשר בין חודש אדר לשמחה ולפרשת תרומה ?

חודש אדר מזלו דגים המסמלים ברכה ושפע.

אדר - ראשי תיבות אלוקים דר . לפני שמגיע חודש ניסן שהוא חודש הגאולה הקב"ה מתעורר ומשתוקק לשכון
בנו ולהשפיע לנו שפע, קדושה והארה בגשמיות וברוחניות. חז"ל למדו אותנו מה לעשות כדי שנוכל להפוך
לכלים לקבלת השפע. כידוע השמחה היא תוספת חיות והיא הגורמת להשראת שכינה. אדם ששרוי בצער אין
השכינה שורה עליו (לומדים זאת מיעקב- הקב"ה לא נגלה ליעקב כל זמן שהיה בצער כיוון שחשב שיוסף בנו
נטרף, רק לאחר שנודע ליעקב שיוסף בחיים כתוב "ותחי רוח יעקב אביהם..." בראשית מ"ה, כ"ז - ורק לאחר
שהשמחה חזרה אליו הקב"ה נגלה אליו מיד במראות הלילה: "ויאמר אלוקים לישראל במראות הלילה..."
בראשית מ"ו, ב') (לכן חז"ל הורו לנו: משנכנס אדר- מרבין בשמחה, כלומר כל יום מרבין ביותר שמחה כדי
לקבל את השפע הרב בחודש זה.

**מה גורם לאדם לשמוח? זה בדיוק הקשר לפרשת תרומה! פרשת תרומה תמיד תחול בחודש אדר ללמדנו
שהתרומה והנתינה מביאה לידי שמחה.**

ידועה המימרא "יותר מאשר בעל הבית מעניק לעני, העני מעניק לבעל הבית". לומדים זאת מרות המואביה,
למרות שבועז נתן לרות ללקט עומרים בשדה שלו כדי שלא תרעב, כאשר רות מספרת לנעמי חמותה את אשר
קרה לה כתוב: "ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו" מגילת רות פרק ב פסוק י"ט, היה צריך להיות כתוב ותגד
לחמותה את כל הטוב שבועז עשה לה ולא הפוך- מה בדיוק רות עשתה עם בועז? חז"ל מלמדים אותנו שרות
העניקה לבועז הרבה יותר מאשר בועז העניק לה. הסיבה היא שכאשר בעה"ב נותן לעני הוא בסה"כ נותן לו
כסף/אוכל/צורך גשמי אחר, אך מה שגורם העני לבעה"ב זה דבר הרבה יותר נשגב. העני הופך את בעה"ב לנותן
ובכך הוא הופך אותו למי שדומה לקב"ה שתמיד נותן ולכן הוא מרומם אותו מבחינה רוחנית וזו מדרגה הרבה
יותר גבוהה שמלווה בתחושה של סיפוק ושמחה גדולה. זו גם הסיבה שנאמר "ויקחו" לי תרומה ולא "ויתנו"
לי כפי שהסברנו.

יהי רצון שנוזכה תמיד להיות בין הנותנים...

שבת שלום וחודש טוב,